

عنوان مقاله:

بررسی محیط بیوکلیمایی منطقه قهاوند استان همدان و نقش آن در بیابان زایی منطقه

محل انتشار:

همایش ملی جغرافیا و آمایش سرزمین (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علیرضا ایلدرمی - استادیار دانشگاه ملایر

محمد رحمانی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد همدان

خلاصه مقاله:

دشت قهاوند یک عارضه طبیعی است که با شیب کم بین دامنه های پرشیب کوهستان الوند، ارتفاعات شازند و وصال و ناهمواریهای شرقی و قسمتهای مسطح مرکز حوضه رسوبی و بین کوهستانی و به احتمال زیاد در یک منطقه فرو افتاده در شرق همدان قرار دارد. دشت مذکور با در نظر گرفتن اینکه جز چاله های بسته ایران محسوب می شود عارضه نسبتاً همواری با شیب همگراست که از پای دامنه های کوهستانی حاشیه ای به منطقه پست و در نهایت به یک نقطه پست مرکزی یعنی مسیله قم محدود می شود. با توجه به وضعیت زمین شناسی - اقلیمی، هیدرولوژی و ویژگیهای خاک، دشت سر موجود متکی به دامنه کوهستانی و به صورت کشیده در منطقه تکوین یافته است. این دشت سر تحت شرایط هیدرو ژئومورفولوژی و مورفودینامیکی همراه با ویژگیهای بیوکلیماتیک بخصوص تحت شرایط اقلیمی خشک و نیمه خشک بوجود آمده است. به نظر می رسد که دشت مذکور ناشی از فرآیند متوالی تخریب و فرسایش تحت شرایط آب و هوایی گذشته و حال تکوین یافته است این فرآیندها موجب زایش منطقه خشک با اشکال و تظاهرات آنچه که در مناطق مرکزی ایران بچشم می خورد به مانند پلایاها در منطقه قهاوند استان همدان شده است. به نظر می رسد که در زایش منطقه خشکی چون قهاوند استان همدان محدودیت های کمی و زمانی ریزشهای جوی ناشی از وضعیت آب و هوایی منطقه و مجاورت آن به منطقه مرکزی ایران به ویژه قم، تبخیر شدید و کم آبی و بیلان منفی آب و بطور کلی عوامل طبیعی اعم از اقلیم شرایط هیدرولوژیکی ژئومورفولوژیکی، پدولوژیک و گیاهی و فاکتورهای انسانی همچون کشاورزی، چرای مفرط و عوامل دیگر از عوامل مؤثر باشند. عوامل مذکور موجب بوجود آمدن محیط بیوکلیمایی خاصی متفاوت از سایر مناطق دیگر استان با ویژگیهای مناطق بیابانی شبیه به مناطق کویری و بیابان های مرکزی ایران همچون کویر، بیابان و پلایا گردیده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/242302>

